

קבית

שבועון קבוצת יבנה



י"ב בחשוון תשפ"א - (30.10.20)



שבת פרשת לך-לך

צאת השבת – 17:29

כניסת השבת – 16:30

1429



שני, לגבירתה מותר גם להחזיר אותה למעמדה הקודם.

"ותענה" היא מילת מפתח. לפי הבנתנו, עינוי הוא התעללות פיזית או מילולית, אולי עבודת פרך. אבל לא הוא. "עינוי" הוא שיעבוד. אם שפחה השתחררה, ולו באופן חלקי, וטעמה את טעם החופש והשוויון, החזרה לשיעבוד נחשבה עינוי. ואברם לא מחה, כי שרי הגבירה פעלה על פי החוק.

ההמשך מחזק הסבר זה. הגר בורחת, והמלאך מצווה עליה לחזור לשרי: **"שׁוּבִי אֶל גְּבִרְתְּךָ, וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדָיָהּ"**. מותר להניח שאם היה מדובר בעינוי של ממש, המלאך לא היה מצווה עליה לחזור! החזרה היא למצב השיעבוד - לא לחיי עינויים אלא לחיים שהפכו עינוי בשבילה.

והמלאך מבטיח להגר פיצוי. ייולד לה בן שיהיה "פרא אדם" - במשמעות של אדם חפשי (בניגוד לפירוש המקובל), **"וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל, כִּי שָׁמַע יְ-הוָה אֶל עֲנִידְךָ"**. בכך כאילו מצדיק את התנהגותה. אחרת, למה שתקבל פרס, אחרי שזילזלה בגבירתה וברחה?

גם שרי וגם הגר נפגעו. יש כאן טרגדיה אנושית. לפי פרשן אחד, הסיפור רומז שהתורה אינה שלמה עם יחסו של העולם העתיק לעבדות. בספר דברים (כ"ג, ט"ז-ט"ז) כתוב: **"לֹא תִסְגֹּר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו, אֲשֶׁר יִנָּצַל אֵלָיךְ מֵעַם אֲדֹנָיו. עִמָּךְ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ ... לֹא, תִּזְנֶנּוּ"**. התחלה של "תיקון עולם"?

שרי, הגר ואברם לא ננזפו ולא נענשו על ידי ה'. אז מי אנחנו שנשפוט אותם?

אנחנו מאוכזבים, ואפילו המומים, מהתנהגותה של שרה אמנו. איך ייתכן שאחרי שהיא עצמה יזמה את התוכנית "להיבנות" מהגר שפחתה, ונתנה אותה **לְאֲבָרָם אִישָׁה, לוֹ לְאִשָּׁה, שְׂרִי כוּעֶסֶת עַל אֲבָרָם - "חֲמָסִי עָלֶיךָ"**? איך יכול אברם להגיד **"הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ, עָשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ"**? ואיך יכלה שרי לענות את הגר?

שרי מיאשת. אחרי 10 שנים בכנען היא לא ילדה, למרות הבטחת הזרע לאברם. אולי שרי פעלה למען אברם, ואולי רצתה לממש את רצונה העז להיות אמא. לא עלה בדעתה שתוכניתה תצלח, אך תגרום לסבל.

אנחנו לא יודעים כלום על היחסים בין שרי להגר. האם הסכימה הגר לתוכנית? מכל מקום, כשהגר הרתה לאברם היא הרגישה בפעם הראשונה שיש לה מעמד, שהיא אשתו ותהיה אם בנו, והיא מתחילה לראות את שרי בעיניים אחרות - **"וַתִּקַּל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ"**. איך זה התבטא? לא כתוב. והתגובה: **"וְתַעֲנֶה שְׂרִי, וְתִבְרַח מִפְּנֵיהָ"**.

בספרו "עיונים בפרשיות השבוע" מסביר הרב אלחנן סמט את חשיבות המושג "מושב בחיים" - הרקע של הסיפור בזמן ובמקום שבו הוא מתרחש. בתחילת המאה ה-20 נתגלו "חוקי חמורבי" - שנחקקו בתקופתם ובאזורם של אבותינו, ומגלים לנו מידע חדש. מתברר שהיה מקובל שאישה חשוכת ילדים יכלה לתת את שפחתה לבעלה, והבן ייחשב כשייך לה (**"אִשָּׁה מִמֶּנָּה"**). אבל צעד כזה גם משדרג את מעמדה של השפחה. מצד



לו"ז תפילות בשבת:

מניין צפוני (נחמיה)

שחרית בשבת - 08:15

מנחה בשבת - 16:30

שחרית בימות החול - 06:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:45

מניין הקשתות (מערבי)

שחרית בשבת - 08:15

מנחה בשבת - 16:30

שחרית בימות החול - 06:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:50

מניין מזרחי (צביקי)

שחרית בשבת - 08:30

מנחה בשבת - 16:30

שחרית בימות החול - 07:00

מנחה וערבית בימות החול - 16:45

מניין מרכזי (עדו)

שחרית בשבת - 08:15

מנחה בשבת - 16:30

מניין צעירים (אחיעזר)

שחרית בשבת - 08:30

בליל שבת, 10 דקות לאחר תפילת ערבית, יתקיים שיעור

של הרב אילעאי: "פרא אדם" - גנות או שבח?

השיעור יתקיים ברחבת הכניסה לבית סביון בצד מערב.

נער בר המצוה, יאיר אטיאס, יעלה לתורה במנין הצעירים
עם המלמד אליהו דורון בן שמעון הכהן.

מזל טוב לנער בר המצוה, יאיר אטיאס, להוריו גמליאל ורונית ולכל המשפחה.

מזל טוב למשפחת אביגדור וחנה לבל, להולדת הנינה הל"ג כ"י, נכדה לאורי וסיגל,

בת ראשונה לרון ועטרה.

עם המעבר לשעון חורף, משק הילדים פתוח בשבתות מ 13:30, למשך שעה.



יום העלייה על הקרקע / נחמיה רפל

קיבוצים רבים מציינים כל שנה את "יום העלייה על הקרקע", או את "חג המשק", אך אצלנו נמשך במשך שנים הדיון – או הוויכוח – מתי בדיוק עלו המייסדים והוותיקים על אדמות יבנה? מהו התאריך המדויק של "היום הקובע"?

התשובה ניתנת בחוברת המצויה בארכיון, שכותרתה **"מרודגס עד יבנה"**, בה מתואר הקיבוץ שהיה ליד פתח-תקוה, "קיבוץ רודגס", והמעבר שלו אל אדמות יבנה תחת השם "קיבוץ יבנה". את החוברת כתב **משה קרונה**, חבר הקיבוץ באותם הימים, וממנה משתמע שיום שלישי הקרוב הוא יום העלייה על הקרקע של קיבוצנו. כך מתואר בחוברת יום העלייה, השבוע לפני 80 שנה. **יום הולדת שמח!**

ביום ט"ז במרחשוון תש"א יצאה הפלוגה הראשונה של קבוצת "רודגס" בפתח תקוה לעבד את אדמות "יבנה". החברים השתכנו באחד הצריפים שבגן יבנה ומשם היו יוצאים מרחק כמה קילומטרים לעבד את האדמות.

על הימים הראשונים בפלוגה הזו מספר לנו אחד המבקרים:

מיוזע, עטוף בגדים מוכתמים, כתמי שמן ועפר, צועד לקראתנו ועל פניו השזופים שוכנת בת צחוק זורחת. במרחק רב מתהלך שני זורע. כעבור שעה קלה התקרבו אל הטרקטור ומשדדת הדיסקוס שעל ידו שני בחורים חסונים, בן גרמניה ובן הולנד, חקלאים מנוסים הנשלחים תמיד לעבודות חלוציות. ארבעה שבועות הם במקום וכבר הספיקו לחרוש ולזרוע מאות דונמים. נבטים מבצבצים מתוך האדמה ומוריקות חלקות יהודיות גדולות, הנבדלות בצבען המרנין מחלקות בור קטנות, בלתי יהודיות, התקועות כתריזים באדמות ישראל. שמונה נערים ונערה אחת נשלחו לרכוש את הנחלה ושש עשרה ידיים מסכמות את יבולן במשך ארבעה שבועות: חרשו אדמת בור וזרעו... קרוב לאלף ושלוש מאות דונם!"

המסתכל הארעי רואה את הדברים ראייה חטופה ושפתו שופעת התפעלות והערצה !

"העגלה הגיעה לפנות ערב לגן יבנה, כפר מוקם על אדמה פרטית, ונטתה מערבה לעבר בית האריזה האפור, המשכן הארעי של שמונת החלוצים הראשונים.

אי אפשר לומר שהדירה מספקת את חוש היופי. באולם הגדול נערמים שקי תירס, חיטה ושומשמין, חביות שמן, מיטות ברזל קטנות, תיבות המשמשות במקום שולחן וכסאות. ובפינה - "פרגוד ספרדי" עשוי תיבות, המייחד חדר לנערה המנהלת את המטבח. כשפתחנו את השער לא היה איש בפנים. שני החברים שנשארו במקום אחרי ימות הגשמים, היו בשדות... בחלל, עדת ציפורים מציצות, ארנבות בודדות אצות למאורות סתר, נקבים של עכברי שדה. האדמה ממוסמסת מהגשמים והרגל בוססת בעפר תחות. לפי עקבות הטרקטור היינו מתקדמים לעבר שני הפועלים העבריים היחידים במישור הגדול. הנה נקודה שחורה מתנועעת. כשהתקרבו ראינו חורש יהודי



חילופי תפקיד בשנת השבע (כתבת המשך משבוע שעבר)

בריאיון עם **דוסי אלטמן** שפירסמנו לפני שבוע, לרגל סיום עבודתה בניהול ענף המזון והמעבר לניהול מש"א, היתה התחייבות על ריאיון, והפעם מצידה, אשר אותו תעשה היא עם עורך העיתון, לרגל פרישתו, בתום "שנת השבע" ועם המעבר לתפקיד חדש.

בסיום הריאיון איתה אמרה דוסי: "אינני מתכוונת להפר את ההסכם" וזה מה שיצא:

.....

שמשון, שתף אותנו. מה זה להוציא עיתון כל שבוע ואם תוכל להרחיב - אשמח.

שמשון: 'מבית' הוא העיתון השבועי שלנו. העיתון שקוראים אותו לפני שקוראים את עיתוני סוף השבוע, ומכאן הביקוש הרב שיש לו בקיבוץ ומחוצה לו, במייל ובוואטסאפ.

העיתונות המקומית החלה בראשית ימי היישוב (ראו בהמשך). העיתון לבש צורה ופשט צורה, לפעמים הזדקף ולפעמים הרכין ראש, אך תמיד, תמיד, בכל סוף שבוע הוא יצא לאור. בגילוגליו

מבית
שבועון קבוצת יבנה



השונים הוא היה תחת מספר שמות "ידיעות יבנה", "קול השבוע", ובשמו האחרון הוא "מבית" ולא נראה שזה הולך להשתנות.

בדרך כלל, הוצאת "מבית" היתה פרי מאמץ משותף של חברי ועדת "מבית". מזה כשלוש שנים העיתון יוצא לאור ללא ועדה, אך בעזרת חברים טובים שעוזרים ועל כך לקראת סיום.

הוצאת עיתון בכל שבוע היא כאפרוח הבוקע מקליפתו. החל מיום ראשון הראש מתחיל לעבוד, מחפשים רעיונות וריאיון. מתחילים לאסוף חומר לגיליון הקרוב וזאת, חוץ מהמדורים הקבועים. מיום שלישי (כמו

בצבא) כבר מרגישים שסוף השבוע מתקרב ואז ההתרחשות סביב העיתון הולכת וגדלה

השגיאות שנפלו. וזהו, "איזו מן שלוה, ועוד



שבוע עבר". ביום ראשון חוזר הניגון ומתחילים מהתחלה.

אם תשאל אותי עד כמה חשוב העיתון בקהילה, אענה שחשיבותו של העיתון לדעתי רבה מכיוון שהעיתון הוא כלי המחזיק מידע שזמין גם בשבת (שיעורים, זמני תפילות וכו'). בנוסף, מדובר במרכיב שהוא חלק מתעודת הזהות של הקהילה, יצירה מקומית, לעיתים משקפת, לעיתים מעט עוקצת, היא מדווחת ויש בה מקום של כבוד גם למורשת. לבעלי התפקידים בקיבוץ היא מאפשרת לדווח על העשייה, בעיקר החברתית. בנוסף, היא עֶזֶר טוב ונכון לבעלי התפקידים במזכירות, שיכולים לפרסם את "שולחנם". עולה על כולם הוא כמובן "שולחנם" של מזכירי הפנים".

אם תשאל אותי מה חסר, אשיב שלצערי שיש בעיתון פחות מדי טורי דעה, ואני יודע עד כמה זה קשה... יש איזה חשש מהבעת דעה בתוך הנגמ"ש, ובמקרים מסויימים זה מגיע לידי אבסורד, שהמפרסם בפייסבוק, קבל עם ועולם, מתנגד שהפוסט שפירסם וזכה לתהודה גדולה, יפורסם בעיתונות המקומית. צריך, לטעמי, קצת יותר תעוזה וכמובן תוך שמירה על הכבוד ההדדי, כי הרי משפחה אנחנו.

ברשותך, למרות שלא שאלת ולפני מילות התודה, אוסיף משהו בנושא המשוב. לאורך השנים שאני עורך העיתון, אחת הנקודות הכאובות הוא העדר המשוב וכתבתי על כך גם בעבר. אציג זאת כך: חבר או חברה האוספים את עצמם ומתיישבים לכתוב, דורשים

מעצמם השקעה לא קלה מלבד החשיפה. לפעמים זו הקפדה על קוצו של יוד, נאבקים בכל מילה ותמליל עד שיהיו מבחינתם מושלמים. בודקים ועוד פעם בודקים, פעם מוסיפים ופעם מוחקים. צריך לכך ממש מש"א (משאבי אנוש). ואז זה מתפרסם - ודממה דקה. איש לא פנה, איש לא אמר מילה. ועובר יום ועוד יום, ופונים אלי כעבור מספר ימים באכזבה ובתמיהה שאף אחד לא התייחס ולו ברמז, במשהו. אז אולי בקשה קטנה לקוראים היקרים: "משבו כי משוב זה IN". מילה טובה לא עשתה רע לאיש. אני מקווה שדייקתי...

לקראת סיום, ברשותך, אני מבקש להודות. לצדי, כעורך העיתון, עומדים הרבה חברים טובים. בתחילת הדרך, במשך ארבע שנים, היו אלה חברי הוועדה: **דינה ספראי** (שעדיין), **רויה גורליק ונטע אפרתי-קנדל**. ולצידם, על העריכה הלשונית - **רמי עפרוני** והמגיהות - **אילה אפרתי ומרים שליסלברג**. תודה מיוחדת לכותבי "נקודה למחשבה" - שהעיתון לא מתחיל בלעדיהם **וליצחק ברוכי** - שיושב "על השיר", ובלעדיו איש לא יעז לסגור את העיתון. תודה לכם! בזכותכם היתה לי נשימה ארוכה!

ועוד משהו קטן, שאולי לא כולם יודעים. מזה שלוש שנים, אני, בנוסף לעריכה ולכתביה, גם המעצב הגרפי. ורק שתדעו שאני מאוד אוהב זאת ומאוד נהניתי מכך. סוג של פיסול בתוך מבוך המילים.

ואם את תוהה מתי אני מתחלף?, אענה שאני מקווה שבקרוב, והרבה לפני בוא המשיח...



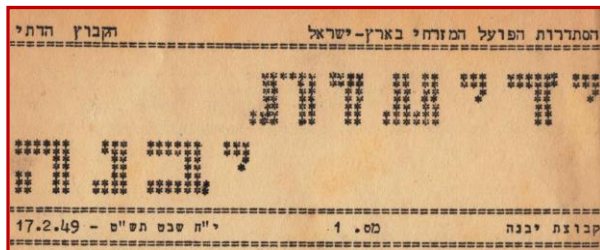
(באדיבות אתר מורשת ומנהלת הארכיון – יסכה כוכבא)

בתאריך 1.11.1935 הופיע לראשונה ברודגס עלון בשם "שבועון המשק"

ובמקביל הופיע מדי פעם עלון בשם "קבוצתנו", שעסק בנושאים חברתיים.

“שבועון המשק” המשיך להופיע גם בקבוצת יבנה. הדיווחים המשקיים היו מאד מפורטים. החברתיים קצת פחות.

ב- 17.2.1949, י"ח בשבט תש"ט - הופיע גיליון מספר 1 של "ידיעות יבנה"



בהמשך שוב שונה השם ל"השבוע בבית" ושוב שונה "לקול השבוע"

ושוב שונה השם ל"מבית", וזה שמו עד היום הזה.



המנחם חוזר!

מנחם, האופטיקאי, יגיע למרפאה ביום רביעי הקרוב, (4.11) ויקבל קהל מ-16:00.

ניתן להירשם בדף שמחוץ למרפאה. – שושנה וייסמן



נעים להכיר: תמר וכפיר דגני / דינה ספראי

אני מוקפץ מדי פעם לפעולות תחזוק בטייסת.

כשהשתחררתי, התחלתי לעבוד במסגרת 'שנת בית' בניהול משמרת לילה בזיתיה, במפעל הישן. ("למה בלילה?" אני שואלת.

כפיר: "רציתי לעשות משהו משמעותי". בדיעבד, התברר שעבודת הלילה היתה 'עסק טוב'. (תקראו על כך בהמשך). לאחר מכן למדתי באורט ירושלים הנדסאי תעשייה וניהול וסיימתי בהצטיינות. לא, אל תכתבי את זה, (התעקשתי, והוא נכנע, ד.ס.) והמשכתי לתואר בבר אילן, בניהול כלכלה ולוגיסטיקה. כסטודנט עבדתי במחלבה אצל **רמי צרויה** והיה לי טוב מאוד שם. מאז סיום הלימודים אני עובד בחברת בנייה, בתור מנהל לוגיסטי. אני אחראי על פרויקט של 64 בניינים שנבנים בשכונה החדשה בעיר יבנה, "נאות שמיר", שכונה גדולה שאפשר לראות מבן זכאי. תפקידי לעזור למנהלי הלוגיסטיקה הכלליים של החברה ולספק לבניינים עליהם אני אחראי את ההזמנות והרכש הנדרשים לאגף הביצוע, ולוודא שכלל ההזמנות מגיעות בזמן ובאיכות שדרשנו.

אנקדוטה: כשהגעתי בפעם הראשונה לישיבה החודשית, הופעתי באופן שהיה נראה לי מכובד: סנדלי שורש וחולצת טריקו שחורה חדשה, עם לוגו של רפת קבוצת יבנה. הבוס היה מזועזע, ומאז, יש לי בארון חולצה מכופתרת ונעליים יצוגיות, על כל 'צרה' שלא תבוא.

ביתם של כפיר (29), תמר (27) ושני ילדיהם - גפן (3) ולביא איתן (3 חודשים) קל להגיע. בניגוד לכל הבתים, בהם השלט שמחוץ לבית לא מעיד על יושביו, אצלם כתוב "דגני". כאן גרו סבא וסבתא של כפיר.



כפיר הוא הבן האמצעי מתוך שלושת ילדיה של אדית דגני מנישואיה הראשונים עם אילן, בן הקיבוץ. קשה לפספס את שני הסימנים החיצוניים של כפיר, גובה ושיער גיינגי, שתי תכונות שפוקדות בכל דור אחדים מצאצאי שבט לנג (סבתא של כפיר, הלן ז"ל, היתה אחותו של **זליג לנג** ז"ל). מכיוון ש"אנחנו שנינו מאותו הכפר", אני ניגשת לראיון בחשש של "מה כבר אפשר לחדש על בן הקיבוץ"? אז זהו. אפשר! מוזמנים למסע:

כפיר: עם סיום הלימודים בתיכון, עשיתי שנת שירות בגרעין בני עקיבא של הקיבוץ הדתי בבית שמש. הייתי היחיד מבית הספר בדרום, וכל היתר היו מבית הספר שק"ד שבצפון. לאחר מכן שירתתי בבסיס חיל האוויר במצפה רמון כטכנאי מטוסים של טייסת מבצעית F16, בתפקיד ראש צוות טכני של הדת"ק (דיר-תת-קרקעי). עד היום



בקיבוץ אני אחראי על המקלטים, וגם מתנדב ב'מתמיד' ונהנה מאוד מה'אקשן'.

תמר: "גדלתי במזכרת בתיה. הורי ילידי הארץ והסבים והסבתות הגיעו מגיאורגיה. למדתי באולפנת בהר"ן בגדרה ואת שירותי הצבאי עשיתי בחיל החינוך, בבסיס קציעות של חטיבת גבעתי. כשהשתחררתי, יצאתי ל"טיול הגדול" לנפאל, אבל תוך זמן קצר ראיתי שאני והמזרח לא מסתדרים. חזרתי לארץ והתארגנתי לטיסה לניו יורק. בתקופה הקצרה של ההתארגנות הזו בארץ, חברה משותפת שלי ושל כפיר המליצה לי על "בחור נהדר שהיא מכירה משנת השירות בבית שמש". נפגשנו הרבה במשך אותו החודש, הקשר התהדק. אבל כשנסעתי לניו יורק ידענו שהקשר יכול להתפתח לכאן או לכאן. מכיוון שכפיר עבד בלילות, שעות השיחה שלנו היו מסונכרנות והקשר נמשך, עד שבשלב מסוים כפיר קנה כרטיס והתכוון להצטרף אלי. ואז קרו שני דברים: כפיר גויס למבצע צוק איתן לחודש וחצי מילואים (לפחות באל-על החזירו לו את דמי הטיסה), ובמקביל, אני נפגעתי בברך, והייתי מושבתת. חזרתי ארצה, נרשמתי ללימודים והתחלנו לצאת, ולאחר שנה התארסנו וכעבור שלושה חודשים נישאנו. זירזנו את התהליכים כדי להתחיל לימודים כמשפחה. הגעתי ליבנה וגדי סימון קיבל אותנו מאוד יפה והכניס אותנו ברגל ימין לקיבוץ. בירח הדבש ערכנו טיול מרהיב למלדיבים וחזרנו לשגרה. סיימתי לימודי חינוך מיוחד והוראה מתקנת באוניברסיטה העברית, כולל תעודה של מאבחנת דיסקטית. את ההתמחות עשיתי

בכיתת תקשורת (ילדים עם אוטיזם) בפנימיית ילדים בסיכון באבו גוש, ואח"כ חינכתי בנס ציונה כיתת תקשורת רב גילית. כעת אני מחנכת של כיתה ה' בעיר יבנה, בבית הספר "רמות". זו כיתה של 30 ילדים, מתוכם 10 ילדים הם ילדים שבעבר היו נפתחות עבורם כיתות חינוך מיוחד, וכעת הם משתלבים בכיתה רגילה".

מה המסקנות שלך ממדיניות השילוב של

ילדי "החינוך המיוחד" בכיתות רגילות?

"ה יעיל לאחוז קטן מהילדים שנמצא על הגבול של תפקוד תקין לגמרי. חלק מהילדים הולכים לאיבוד. אולי זה חסכוני למשרד החינוך, ומקל על הורים שחוששים מאוד מהדימוי של הילד, אבל רוב תלמידי החינוך המיוחד, בשלב זה או אחר, מאבדים את הקשר עם הלמידה בכיתה.

איך היה לך המעבר לחיי קיבוץ?

מוזר. יש קסם ראשוני של התאהבות במקום ובאנשים, בקירבה, ביחד, בשכנות, ובלהיות חלק ממשוה יותר גדול. לאט לאט מתגלים גם היבטים נוספים וזה דורש הסתגלות. זה דורש להגיע להחלטה ש'אני רוצה להיות כאן'. אי אפשר להישאר 'רק כי זה נוח'. אחרי התקופה הראשונה חוויתי נפילה בתהליך, אבל זה השתנה. כשעברתי לבית שבו על השלט עם שמות הדיירים מופיע גם השם "דגני", קרה משהו שגרם לי להרגיש שייכת ממקום עמוק. אני כבר לא אומרת לכפיר "הקיבוץ שלך". זה הקיבוץ שלי, שלנו. לילדים שלי יש שייכות למקום, הם דור רביעי פה. דור רביעי לסבתא הלן שזכיתי להכיר ואהבתי מאוד. כשהבת שלי



הולכת בשביל, היא פוגשת את סבתא אדית.
בשום מקום בעולם אין דבר כזה, שארבעה
דורות גרים באותו מקום".
אנחנו ממשיכים לפטפט. האווירה מאוד
משפחתית וזורמת. אני שואלת את תמר
וכפיר על שמות הילדים, ומתרגשת במיוחד

מאחד ההסברים לשם **לביא איתן**. השם
"ירד אליהם" בגלל האמירה המפורסמת של
הלן "סה לה וי", אלה החיים. הוא מסמל
בעיניהם "חיים" ואת החוזק של החיים
(בכתיב לועזי הם כותבים את זה "Lavie"),
ומעביר הלאה את הגישה האופטימית של
הלן לחיים.
מאחלים לכם קליטה טובה!!

תחומי עניין נוספים: שניהם אוהבים לטייל. תמר אוהבת מאוד מחזות זמר, ומחזיקה
בדבקות כרטיס מנוי לתיאטרון. כפיר חובב ספורט, כדורגל וטניס.

האם "אצלנו ביבנה" תיתכן עבודת נוער תמורת כסף?



הזמנה לשיח קהילתי בזום

ועדת חינוך מזמינה
את הציבור
לשיחה על הצעה
חדשה לנוהל
עבודת נוער*

**ביום ראשון
1.11.2020
י"ד בחשוון תשפ"א
בשעה 21:00**

***הנוהל וההסבר חולקו
לתאי הדואר.
מחכים לכם!**

דני הרץ - מרכז חינוך,
וחברי ועדת חינוך:
איתי בנדב,
דליה הקשר,
יוסי צנחני, מור וולף,
נעמי ליבר, גלי כוכבא



הבית האדום

מאוסף "ענתיקות" מקומי – למוזיאון מוכר ונגיש

יסכה כוכבא

המפעיל את התוכנית, בראשותם של ד"ר נירית שלו כליפא ושחר פרבר (בתו של ארז פרבר "שלנו"), ובמשך כשבוע נעבוד שם יחד. המבצע הזה אמור להיות מפעל קהילתי שיפעיל חברים רבים.

כיצד ואיך הדבר יתבצע? נעבור פריט פריט באוסף הבית האדום, נצלם אותו, נרשום את כל הידוע לנו עליו בתוך התוכנה, לפי ההדרכה של הצוות. לפי ההסבר שקיבלנו, יש צורך בעזרה רבה של החברים, הן



במסירת מידע על החפצים, בה יהיו לנו לעזר חברים ותיקים, כל מי שזוכר כיצד הפעילו את הפתיליה או שקלו את הביצים במדגרה, תיקנו את הגרביים... בקיצור – חברות וחברים שיידעו להסביר ולמסור מידע הקשור בפריטים השונים. כמו כן, יהיה לנו לעזר כל מי שידו קלה על המקלדת, כולל בני נוער וצעירים.

אני ממליצה לחברים להיכנס לאתר "ארץ חפץ" – מיזם המוזיאונים הלא מוכרים ולהתרשם מהעבודה שעשו במעלה החמישה, בעין צורים ובמקומות נוספים. את המתנדבים לסייע - נזמין בבוא העת ליצור קשר עם חברי ועדת מורשת.

לפני שנים אחדות נולד מיזם חדש על ידי מרכז "יד יצחק בן צבי" והמשרד לענייני ירושלים ומורשת, תחת השם "ארץ חפץ". במסגרת מיזם זה נערך בכל רחבי הארץ מיפוי של מוזיאונים קטנים ואוספים של חפצים

ישנים, הנמצאים בישבים ברחבי הארץ, ומתוחזקים על ידי חובבים ואספנים. אוספים אלה מוכרים בדרך כלל במעגלים מצומצמים, אך לא זכו עד כה לחשיפה

המאפשרת לכלל המתעניינים להכיר אותם. המניע לכך, לפי מובילי המיזם, הוא ההבנה שבמקומות רבים על פניה של הארץ חבויים אוצרות מורשת רבים שמאחוריהם סיפורים וזיכרונות, שלהם חשיבות תרבותית ומחקרית, מעבר לרמה המקומית. החומר יירשם בתוך פורטל מרכזי במרשתת, לפי תבניות ותקנים מוזיאליים מקובלים בעולם, באופן שיהיה נגיש לכולם. מובן שזהו תהליך ארוך ומורכב, אך בשלב ראשון נבחרו כמה מוזיאונים לביצוע "פיילוט".

לשמחתנו, הבית האדום נבחר להיכנס למיזם. בע"ה, אחרי חג החנוכה יגיע הנה הצוות



משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

שמשון ואסף מצטרפים לדוסי אלטמן שכבר נכנסה לתפקידה כמנהלת משאבי אנוש.

בהצלחה לכולכם! בהצלחה לנו!

מנהלת הפנייה

נחמיה רפל ביקש לסיים את תפקידו כראש מנהלת הבנייה. נחמיה נשא בעול במשך ארבע שנים והצליח להניע את עגלת הבנייה שהייתה תקועה במשך שבע שנים שקדמו לכניסתו לתפקיד. נחמיה טבע עיקרון חשוב עם כניסתו, להגיע להסכמה ציבורית רחבה, ואכן רובן המכריע של ההחלטות התקבלו ברוב גדול ואנו עומדים היום באמצע פרויקט הקומותיים, ולאחר שבניית קבוצת הדירות הראשונה כבר יצאה לדרך ונחפרו ונוצקו היסודות. תודה לך נחמיה על עבודתך ועל הישגך, בהצלחה בעיסוקך בעתיד.

במקביל נידרש למצוא מחליף ולהגדיר מחדש את התפקיד בשלב זה של הבנייה.

חברים חדשים

משפחות **ורד ומושיק גרוס**, ומעיין ושלומי זלקינד התקבלו לחברות בהצבעה בקלפי. קבלת חברים חדשים היא אירוע מרגש ונשמת אפו של הקיבוץ. נאחל לכם המשך קליטה מוצלח, שתזכו לבנות את משפחותיכם איתנו, להתפתח, ולפתח בשותפות מלאה ומכבדת.

פקראת הסדרת משק וקהילה

כזכור, קבענו את שנת 2021 כשנה הראשונה בהתנהלות החדשה ואנו נכנסים לחודשי ההכנה האחרונים. **צביקי טסלר** מסייע בתמחור המשרות ובתקנון של הענפים השונים, **נטע עמיר** מובילה את ההכנות לתמחיר המחודש וועדת מינויים שוקדת על השלמת ההרכבים של הנהלת הקהילה והוועדות השונות.

אסף בית אריה ייכנס ביום ראשון הקרוב לתפקידו כמנהל חינוך. בחודשים הראשונים, עד תום השנה האזרחית, ימשיך אסף בתפקידו במחלקת המעורבות של הקב"ד ויחלק את זמנו בין שני המקומות. אסף מחליף את **דני הרץ** שמסיים קדנציה מקוצרת של שנה בה מילא את מקומו של מרכז החינוך. זו הזדמנות טובה להודות לדני על הירתמותו למלא את התפקיד שנותר יתום. דני נרתם במרץ לתפקיד והצליח לקדם את החינוך בשורה של נושאים לצד אחזקת הקיים לאור אתגריה המיוחדים של הקורונה.

שמשון גוטליב, מנהל הקהילה המיועד, ייכנס לתפקידו בינואר 2021. בימים אלה מסיים שמשון את עבודתו במדגרה ויתחיל בלימוד התפקיד החדש ובהכנת תקציב 2021.

יום שישי בחנות

החל מהשבוע הבא, החנות תהיה פתוחה
בימי שישי בשעות 12:00-7:00



השתלמויות במרכז הרצוג / שרה אריאל – ועדת השתלמויות



שידורי זום: מרכז הרצוג העביר את מגוון הקורסים לשידור בזום. יש לנו אפשרות לעשות מנוי לקורס ולשדר אותו בערוץ הפנימי, בכפוף למספר הנרשמים.

הקורס שזכה להתעניינות הרבה ביותר אצלנו הוא **"עם בעקבות גורלו"**. השבוע התחלנו לשדר את הקורס בערוץ הפנימי,

בימי רביעי מ – 9:00 עד 11:00.

חשוב לציין שמדובר בשידור בזום, כך שאיכות השידור תהיה כמו בצפייה מהמחשב הביתי.

בניגוד לשיעור שהוקלט מראש ועבר עריכה, ייתכנו שיבושים שונים שאינם תלויים בנו.

נוהל ההרשמה לקורסים נוספים במרכז הרצוג:

יש לפנות אלי בכל בקשה להשתלמות.

בהתאם להתעניינות בקורס, אשקול הרשמה מרוכזת ורכישה של מנוי קבוצתי, או שאכוון את החברה/ה להרשמה אישית במרכז הרצוג.

בעוד חודש נפרסם הרשמה לסדרת **"פעמיים כי טוב"** - המומלצת.

הקורס יתקיים בימי שלישי בבוקר. המרצים: **ד"ר יואל קרצ'מר רזיאל ומשה חרמץ**.

תזכורת: ההרשמה לקורסים כפופה לכללים של ההשתלמויות הקצרות ולתקציב ועדת השתלמויות.

אנו מאחלים לכם לימוד מעשיר ומהנה!

למשק ילדים דרושים:

מעבירי סדנאות / חוגים

לבניית תוכנית סדנאות וחוגים במשק ילדים דרושים מנחי סדנאות או חוגים בתחומי הידע הקשורים בעולם החי, הצומח והסביבה

(כלבנות, שדאות, קיימות, מלאכות קדומות, ליקוט, צפרות, אסטרולוגיה, חקלאות, בנייה בעץ, יצירה בחומרים ממוחזרים ועוד ועוד).

הסדנאות והחוגים מיועדים לכל המשפחה או לקבוצת גיל מסוימת ויועברו במשק הילדים בשעות אה"צ.

מי שרואה את עצמו כמתאים מוזמן לפנות ליקיר ששון.







משולחן תרבות

לאחרונה פרסמנו על סדנאות בזמן הקורונה והיתה היענות יפה!!!



✓ נותרו מקומות לסדנה **סודות מהמטבח האיטלקי - עם השף מיקי לב**.

בסדנה נלמד על ההיסטוריה של הפיצה ודרכים שונות להכנתה, נכון סוגי לחמים, פוקצ'ה ועוד, והכל בטעם אישי!

ביום שני, כ"ט בחשוון, (16.11) בשעה 18:30 במשטח.

✓ נותרו מקומות **בסדנת אוכל ים תיכוני עם השף יוחנן ברנשטיין**. בסדנה נכון פילה דניס, סלטים מיוחדים וקינוח בניחוח ישראלי.



תרבות בקורונה

ביום חמישי, י' בכסלו (26.11) בשעה 18:00 בחדר האוכל הצפוני.

✓ נותר מקום אחד לסדנת **עיסת נייר** שתתחיל כבר ביום ראשון הקרוב. מוזמנים להירשם בפנייה אישית לרחלי.

✓ נפתחת הרשמה לסדנת פיסול בחוט ברזל מס' 2. הרשמה לסדנה בפנייה אישית לרויה.

כל שאר הסדנאות מלאות! כולן איכותיות והושקעו בהן משאבים. ועל כן, חברים שנרשמו מחוייבים להגיע, ובמידה ויחולו שינויים או ביטולים - אנא תודיעו לנו בהקדם.



ועוד בקנה... הרצאתו של אברי גלעד (בזום)

משפחה בתיקון, הורים, זוגיות, ילדים. איך משנים את נקודת המבט וזוכים למציאות משפחתית חדשה?

מפגש בנושא דיוק ח"י המשפחה בהשראת תורת ימימה.

ביום רביעי, כ"ד בחשוון, (11.11.20) **ימים בריאים וטובים של סתו**

ידיעה שהוכנסה ברגע האחרון:

"דוקנתי עליו מחסנית"

השבוע הלך לעולמו **אברהם (עלי) גרוסמן**, שהעיד על עצמו, שהוא שהפיל את המטוס שהפציץ את הקיבוץ ב-1948. הפצצה שהותירה את הקיבוץ מצולק.

כן פורסם השבוע בעיתון הארץ: "אברהם ואשתו גניה עלו לארץ ב-1947 באוניית המעפילים "טרנסילבניה". בקבוצת יבנה, אליה הצטרפו, זכה עלי לתיאור כשהפיל מטוס מצרי שהפציץ את היישוב במלחמת העצמאות. עוד לפני כן נבחר להיות מגן הנ"מ של הקיבוץ, בעקבות התמחותו בשימוש במקלע בן — ידע שרכש בשירותו הצבא הבריטי. ב-24 במאי 1948, בשעת אחר הצהריים, חג מטוס ספיטפייר מצרי מעל חדר האוכל של הקיבוץ והפציץ אותו. "שתי הפצצות החטיאו את המטרה, אך פגעו בשני מבנים סמוכים והרגו שלושה אנשים".

רבים שלחו למערכת קישור ואמרו "שיש כאן סיפור". ארכיון "מבית" מלמד אותנו שהסיפור הובא בהרחבה בגיליון 1246 בערב יום העצמאות תשע"ז.

האם אותה מחסנית היא זו שהפילה את המטוס? יש דעות לכאן ולכאן. **(שמשון)**



אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון ויום שני – הרופא אינו נמצא.

יום שלישי - 9:30 עד 13:00

יום חמישי - 08:00 עד 09:00 ומ- 14:30 עד 15:30

ימי ושעות עבודה של ד"ר דריה שפובלוב במרפאה:

יום ראשון - 14:30 עד 16:45

יום חמישי - 08:00 עד 09:00 ומ- 14:30 עד 15:30

רק בריאות



MRKYAVNE@clalit.org.il

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-30.10 – המרפאה סגורה. יום שישי ה-6.11 – גלית.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

* לחיסוני השפעת מגיל 18 ואילך, מתבקשים לתאם תור מראש מול המרפאה.

* תזכורת לטלפונים בשעת חירום: 4000 - אחות תורנית, 1221 - איחוד הצלה.

רק בריאות - צוות המרפאה

לא בזום ולא בקפסולה

רחלה שנקר ביקשה לסיים את עבודתה ב"בית הספר"

ומי שתחליף אותה היא **יהודית עוזרי**.

תודה לרחלה ובהצלחה ליהודית.

בית הספר שלנו **לא** קולט ילדים חדשים אך ישמח לקלוט ספרי קריאה (בלבד) חדשים.

שירות מהבית

לפי בקשה "נמשוך"
מהבתים ספרים
לספרייה. פנו אלינו.

מוזמנים להביא ולקחת



בית הספר

אנחנו פתוחים בכל
ימות השנה, בכל עת
ובכל שעה.

שמעון



רוח דרומית קלה / נתן יונתן

דומני כי זה לי ימים על ימים
שאני מחכה לה, לרוח דרומית,
ממחוזות תפוחי הזהב.

שתבוא לאטה חמימה וקלה :
רוח ערב דרומית מרוחות השפלה,
עם רשרוש גבעולי החצב.

שתביא את ריחות הדרום הכמוסים :
חרולים ואבק, אפלולית פרדסים
וניחוח פרות השיזף...

אל חלון הפיטון הכפרי שתבוא,
וזכר כל אותן השנים הטובות,
לספרן במחברת שיריו.

אל השיר – יצחק ברוכי

כתובת המייל של העיתון : bimkomon@gmail.com